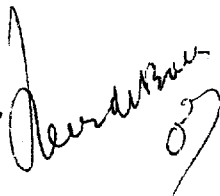

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

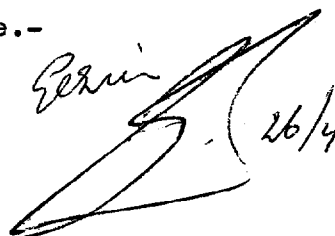
B. V. D.

Aan Zijne Excellentie
de Vice Minister-President
Plein 1
te
's-Gravenhage.-

Bijlage(n): 1.

Nr 736245

Uw brief van:

Maandoverzicht

Onderwerp: Veiligheidsdienst
Nederlandse Antillen
(maart 1964)

's-Gravenhage, 22 april 1964.
Stadhoudersplantsoen 25

VERTROUWELIJK

Hiermede moge ik Uwe Excellentie doen toekomen een exemplaar van het maandoverzicht dat werd samengesteld door de Veiligheidsdienst van de Nederlandse Antillen over de maand maart 1964.

Het Hoofd van de Dienst

(Mr. J.S. Sinninghe Damsté)

VERTROUWELIJK

VERTROUWELIJK

MAANDOVERZICHT

maart 1964

VEILIGHEIDSDIENST

NEDERLANDSE ANTILLEN

Exemplaar no. 24

ALGEMEEN

In BRAZILIE groeide de onrust rondom de hervormingsplannen van president GOULART. Zijn samenspel met de Braziliaanse communisten en zijn pogingen om zich met een grondwetswijziging of anderszins vast te klampen aan het presidentschap ondervonden steeds meer verzet.

Het kanaalconflict werkte nog na in de verkiezingsstrijd in PANAMA, maar de breuk tussen dat land en de Verenigde Staten was herstellende.

De DOMINIKAANSE REPUBLIEK bleef afzakken naar het neo-Trujillisme.

Dat CUBA economisch volkomen afhankelijk is geworden van de Soviet Unie werd door "Che" GUEVARA erkend. De Amerikaanse senator FULBRIGHT noemde niettemin de blokkade een mislukking. Interne spanningen werden in Cuba aan het licht gebracht door het proces tegen Marcos RODRIGUEZ ALFONSO.

VENEZUELA kreeg een nieuwe president en een nieuwe ministerraad. COPEI bleef in de regering zonder vertegenwoordiging. In zijn inaugurale rede bracht LEONI de Venezolaanse territoriale aanspraken op Brits Guyana's gebied naar voren.

De rivaliteit tussen twee vakbonden bij de suikerindustrie in BRITS GUYANA leidde in de afgelopen maand tot sabotage en terreur. De P.P.P. en de P.N.C. konden zich verenigen in oppositie tegen de benoeming van de nieuwe gouverneur, Sir Richard LUYT.

De geringe opkomst bij de parlements- en municipale verkiezingen in COLOMBIA gaf de aanhangers van ex-dictator Gustavo ROJAS PINILLA de kans sterk uit de stembus te komen. ROJAS baseerde zijn campagne enkel op de hoge kosten van levensonderhoud. Hij suggereerde dat de prijsstijgingen sedert het omverwerpen van zijn regiem automatisch ongedaan gemaakt zouden kunnen worden als hij weer een kans kreeg.

De tussentijdse verkiezing voor de Curicó parlementszetel in CHILE werd een overwinning voor de FRAP-candidaat. Waarnemers zagen hierin een bevestiging van de goede kansen die de presidentiële kandidaat van het linkse front, senator Salvador ALLENDE, in september zou maken. De kandidaat van de regeringscoalitie, senator Julio DURAN, heeft zich op grond van de in Curicó geleden nederlaag teruggetrokken. De mogelijkheid werd hierdoor geopend voor een eventueel gesprek tussen de regeringscoalitie en de Christen-Democraten, wier kandidaat de senator Eduardo FREI is.

In GUATEMALA werd de staat van beleg, die op 31 maart 1963 bij de staatsgreep tegen president Manuel YDIGORAS FUENTES werd ingesteld, tenslotte opgeheven. De junta stelde verkiezingen op 24 mei a.s. in het vooruitzicht.

BOLIVIA wenst met Chile te onderhandelen over haar afsluiting van de zee. De oude corridor verloor Bolivia reeds in 1879. De huidige grenzen werden bekrachtigd bij een verdrag van 1904, dat volgens de Boliviaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Fernando ITURRALDE CHINEL duidelijk onrechtvaardig was. Afgelopen maand noemden wij in het overzicht de Chileense oppositie tegen de Panamese stelling (doelende op het kanaalverdrag), dat "geen enkel verdrag blijvend kan binden". Naast het geschil over de Lauca rivier schijnt Bolivia nu dus inderdaad de corridor-questie weer actueel te willen

- 2 -

maken. In het nationale vlak heeft president PAZ ESTENSSORO moeten buigen voor de druk, die op hem werd uitgeceftend om Generaal René BARRIENTOS ORTUNO als mede-candidaat te aanvaarden. Federico FORTUN SANJINES trok zich terug en BARRIENTOS nam zijn plaats in.

In ARGENTINIE wordt een ontwerp behandeld van een "Organieke Wet van de politieke partijen". Het ligt in de bedoeling het nemen van incidentele maatregelen tegen politieke partijen hiermede te ondervangen. De wet zelf zou deelname door extremistische partijen aan het politieke leven van het land per definitie onmogelijk moeten maken. Zowel de bestaande als eventuele nieuwe partijen zouden democratische principes moeten belijden, alsmede expliciet de Verklaring van de Rechten van de Mens der Verenigde Naties moeten aanvaarden. De keuze der partijfunctionarissen zou op democratische wijze door de leden moeten geschieden.

In hoeverre de afdoendheid van deze wet een wensdroom is, zal nog moeten blijken. De Peronistas zijn er in ieder geval zeer over te spreken. Zij zijn volkomen bereid zich in het keurslijf van de wet te wringen. Ook de communisten hebben vaak genoeg blijk gegeven van dit soort aanpassingsvermogen.

Mutaties in het bestuur van de CLASC brachten Romano TSCHUMIE, vakbondsleider in de NEDERLANDSE ANTILLEN, een leidinggevende functie. De onderhandelingen over een nieuwe C.A.O. tussen I.O.W.U.A. en de Lago Oil and Transport Co. bleken niet te vorderen. De arbeiders bij de chemische industrie op Aruba zouden zich verenigen ter voorbereiding van hun gezamenlijke aansluiting bij I.O.W.U.A.

BRAZILIE

Gedurende de gehele maand maart bleef de politieke en economische situatie in het land achteruit gaan. De kapitaalsvlucht uit Brazilië nam overhand toe. Terwijl een meerderheid in congres en senaat zich kon verenigen met het hervormingsprincipe neergelegd in verschillende der voorstellen van GOULART, werd het bestek over het algemeen veel te groot gevonden. De duidelijk demagogische kwaliteiten van de voorstellen wekten groot verzet en ook GOULART's samenspel met de communisten en in het bijzonder met het militante Comando Geral dos Trabalhadores, waren aanleiding tot grote ontevredenheid. Toen zoals te verwachten was, bleek dat de voorstellen ongetwijfeld in het parlement zouden stranden, gaf GOULART in eerste instantie bij monde van zijn notair links-extreme zwager Leonel BRIZOLA, de ex-gouverneur van de staat Rio Grande do Sul te kennen, dat hij zich tot het volk zou wenden en zijn programma aan een plebesciet zou onderwerpen. Dit zou dan tevens de gelegenheid zijn geweest om het parlement naar huis te sturen en de grondwetswijziging, die zijn herkiesbaarheid als president zou bewerkstelligen, in te voeren.

De kandidaten voor de presidentsverkiezingen, die eerst in 1965 zouden worden gehouden, waren al begonnen zich aan te dienen.

Op het congres van de Sociaal Democratische Partij (P.S.D.), de grootste in het parlement, werd ex-president KUBITSCHER kandidaat gesteld. De Progressieve Socialistische Partij (P.S.P.) schaarde zich achter de gouver-

neur van de staat Sao Paulo, Adhemar de BARROS. De P.S.P. is een naar verhouding kleine, nauwelijks linkse partij, die samen met de U.D.N. in de oppositie was.

De U.D.N., Nationaal Democratische Unie, is de grootste conservatieve partij in Brazilië. Carlos LACERDA, de gouverneur van de staat Guanabana, traditionele tegenstander van de drie laatste presidenten van Brazilië, maakte kans op de nominatie van de U.D.N., alhoewel de partij in een minder gespannen politieke atmosfeer waarschijnlijk naar een meer gematigde figuur zou hebben overgehield. De naam van de financier, Magelhaes PINTO, gouverneur van de staat Minas Gerais, werd in dit opzicht genoemd.

Restte nog de partij van GOULART zelf, de Partido Trabalhista Brasileiro, de oude, door de Braziliaanse communisten gefiltreerde partij van wijlen dictator Getúlio VARGAS. De P.T.B. zou als GOULART onherkiesbaar zou blijven BRIZOLA of de door de communisten sterk gesteunde Miguel ARRAIS hebben gekozen, ARRAIS werd in 1962 gouverneur van de staat Pernambuco.

Wat een beoordeling van het politieke spectrum van Brazilië moeilijk maakt, is in de eerste plaats de grote rol die wordt gespeeld door persoonlijkheden, daarnaast de invloed der strijdkrachten welke, alhoewel overwegend conservatief, reeds in het verleden ook vaak progressieve figuren en zelfs links-extreme figuren hebben voortgebracht en tenslotte het coalitie-karakter der grote partijen. Zo steunde een belangrijk segment van de P.S.D. met de P.T.B. in het congres de regering van GOULART, terwijl de z.g. rechtervleugel van de P.S.D., geleid door een aantal gedeputeerden uit Minas Gerais, overhelt naar de U.D.N. Ook de U.D.N. vertegenwoordigt uiteenlopende politieke belangen. In Minas Gerais is U.D.N. burgerlijk-liberaal, in Sao Paulo vertegenwoordigt zij grootgrondbezitters, terwijl zij in Rio de Janeiro een op het fascisme georiënteerde petit-bourgeois reactie op het communisme voorstaat.

Het resultaat is, dat een regering moet steunen op een lappendeken, die slechts met grote virtuositeit gestikt kan worden. Een belangrijk element van de democratie: het compromis, is hierbij onontbeerlijk en dit is dan ook steeds het lichtpunt geweest voor degenen die een rustige democratische ontwikkeling in Brazilië mogelijk willen achten. Evenwel moet gezegd worden dat "pressure groups" en persoonlijke ambities bij elke nieuwe afspraak niet bijdragen tot een consequent beleid.

De staatsgreep die GOULART direct na de maandwisseling het presidentschap ontnam, zal uiteraard in het volgende maandoverzicht worden besproken. In het licht van deze gebeurtenis tekenden zich echter in de maand maart een aantal manoeuvres af, die hier kunnen worden aangestipt.

Wij denken aan de pogingen van de rechtervleugel der P.S.D. om de herkiezing van Paschoal RANIERI MAZZILLI als voorzitter van de kamer van afgevaardigden te verhinderen. De afgevaardigden uit Minas Gerais wilden hem doen vervangen door José Maria ALKMIN. Hierbij hadden zij op de steun kunnen rekenen van de U.D.N.-fractie. De partij-discipline werd echter gehandhaafd en RANIERI MAZZILLI werd zonder oppositie herkozen. Een en ander duidt er wel op, dat ALKMIN voor de Minas Gerais-groep een meer gewenste provisionele president zou zijn geweest dan MAZZILLI.

De "Paasmuiterij" van enkele onderofficieren en manschappen der marine gaf GOULART de gelegenheid zich te ontdoen van een politieke tegenstander, de Minister van Marine, Silvio MOTTA. In diens plaats kwam Paulo DA CUNHA RODRIGUES, die meende dat men begrip moest hebben voor het progressieve politieke streven der muiters.

- 4 -

Hij kon de muiterij hierom wel door de vingers zien. De mede door Hercules CORREIA namens de C.G.T. afgedwongen amnestie leidde tot een grote protestvergadering in de Marine Club, waarbij bleek, dat de links georiënteerde militaire raadgevers van GOULART, w.o. RODRIGUES, vrijwel alleen stonden. Oude bekenden zoals admiraal Silvio HECK, die zich in 1961 had verzet tegen de investituur van GOULART, traden weer op de voorgrond. Ook ex-president DUTRA, onder wie het eerste democratische regiem na de dictatuur van VARGAS in 1945 werd ingesteld, sprak zich voor het eerst in jaren uit. Hij liet de waarschuwing horen, dat Brazilië voor de democratie gered moest worden "nu er nog tijd was".

Vlak voor de staatsgreep liet het State Department van de Verenigde Staten zijn grote bezorgdheid over de dreigende communisering van GOULART en met hem van Brazilië, blijken.

De revolutionaire machine was toen reeds gestart en de Amerikaanse uitlatingen kwamen net op tijd om als een aanmoediging beschouwd te kunnen worden.

PANAMA

In mei a.s. wordt in Panama een nieuwe president gekozen. De verkiezingsstrijd wordt volledig gevoerd op het gebied van de soevereiniteit van de natie. Het beleid van president CHIARI is er op gericht de kandidaat van de Unión Nacional de Oposición (U.N.O.), Marcos ROBLES, in dit opzicht zo veel mogelijk te helpen. De naam suggereert het niet, maar de U.N.O. is de regeringspartij. De voornaamste tegenstander, de tweemaal afgezette ex-president Arnulfo ARIAS, geniet een grote populariteit, maar hem worden pro-Amerikaanse gevoelens in de schoenen geschoven. Dit is ironisch als men bedenkt, dat ARIAS in 1940 voor het eerst het presidentschap bereikte met een fel nationalistisch programma. Zijn vijandige houding tegenover de Verenigde Staten en zijn sympathie voor de As-mogendheden brachten hem in het begin van de tweede wereldoorlog zelfs enige tijd de steun van de Panamese Communisten. De nationale garde zou wederom sterk gekant zijn tegen een eventueel presidentschap van ARIAS. Zelfs wordt beweerd dat de datum waarop hij, indien gekozen, afgezet zou worden reeds is bepaald.

Immiddels is het crisis karakter van het kanaalconflict vrijwel verdwenen. Met de nodige omzichtigheid, gezien de verkiezingen, werd de afgelopen maand de oplossing voorbereid.

DOMINIKAANSE REPUBLIEK

De politieke situatie in de Dominikaanse Republiek is verward. In de boezem der civiele Junta zou een machtsstrijd gaande zijn tussen Donald J. REID CABRAL, de primus inter pares, die in december van het afgelopen jaar junta-president de los SANTOS opvolgde en Ramon TAPIA ESPINAL, een der oorspronkelijke leden van de junta.

Een groeiend aantal oude Trujillistische figuren treedt weer op de voorgrond. Er is sprake van verregaande corruptie. Steekpenningen worden in grote bedragen in het buitenland belegd. Het staat nog te bezien of en zo ja, wanneer er verkiezingen zullen worden gehouden.

Veel hangt af van de verhouding tussen de junta en de strijdkrachten. De militairen meten zich nog immer de rol aan van scheidsrechter in het

spel der Dominikaanse politiek. Formeel dienen zij zich aan als beschermers der democratie. Hun eigen spelregels eisen dus een terugkeer naar de constitutionaliteit. De junta heeft in deze een voorbereidende taak. Volgens dezelfde spelregels zijn de strijdkrachten ook ondergeschikt aan het burgerlijk gezag der junta. REID CABRAL is, zoals bekend, lid geweest van de raad die de verkiezingen van 1962 heeft voorbereid. Op grond van zijn optreden toen zou niet aan zijn integriteit kunnen worden getwijfeld. Nu staan er echter voor hem en zijn mede juntaleden grotere persoonlijke belangen op het spel.

In de afgelopen maand bleek het dat de aanhang van ex-president Joaquin BALAGUER in het land groeiende is. Zelfs in P.R.D.-kringen wordt hij genoemd als een voor velen acceptabele nationale figuur, die wellicht door zijn grote ervaring in staat zou kunnen blijken het land uit de huidige politieke moeilijkheden te helpen.

CUBA

Het proces tegen de Cubaanse communist, Marcos (Armando) RODRIGUEZ ALFONSO, die ervan werd beschuldigd in 1957 leden van het Revolutionaire Studentendirectoraat aan de politie van BATISTA te hebben verraden, bracht tegenstellingen tussen leden van de Beweging van de 26e juli en de oude communistische garde der Partido Socialista Popular weer aan het licht.

In zijn getuigenis noemde de Minister van Verkeer en Vervoer, Fauré CHAUMONT, de beschuldigde, "het bittere product van het sectarisme". CHAUMONT was een studentenleider en heeft in het Escambray gebergte gevochten. Later werd hij ambassadeur in Moskou en bij CASTRO's zuivering van de O.R.I. in maart 1962, toen Anibal ESCALANTE als zondenbok werd aangewezen, bereikte CHAUMONT de ministeriële positie, die hij nu bekleedt.

Fidel CASTRO zelf hanteerde de term "sectarisme" voor het eerst in maart 1962 en wel als kritiek op een communistische spreker bij de herdenking van de bij een aanval op het paleis van BATISTA omgekomen leider van het Studentendirectoraat, José Antonio ECHEVARRIA. De communistische spreker had namelijk in zijn rede geen melding gemaakt van ECHEVARRIA's diepe godsdienstige overtuiging.

Kort daarop heette ESCALANTE de "sectarische" gedachte in de O.R.I. te propagaren. Hij vertrok overhaast naar Tsjecho Slowakije, terwijl het blad van de Cubaanse communistische partij, "Hoy", CASTRO bezong als de "meest verantwoordelijke Marxist-Leninist" in Cuba. De verbanning van ESCALANTE paste goed in het toen reeds groeiende ideologisch conflict tussen de Soviet Unie en de Chinese Volksrepubliek. "Pravda" greep de zaak-Escalante aan om de verfoeilijkheid van het sectarisme te benadrukken.

Door zijn zuivering van de O.R.I. volledig in communistische termen te verklaren, wist CASTRO de macht der oude garde te beknotten zonder met Moskou te breken.

Zijn optreden na het eerste proces van RODRIGUEZ toont aan dat zijn virtuositeit nog niet verminderd is. RODRIGUEZ werd de hand boven het hoofd gehouden door de Cubaanse communisten. Direct na de val van BATISTA keerde hij uit Mexico, waar hij toen verbleef, naar Cuba terug. Hij werd gedetineerd, maar op elegante wijze met behulp van een studiebeurs voor Praag het land uitgemoffeld. Mede door toedoen van CHAUMONT, die toen ambassadeur te Moskou was, werd hij in Praag wederom gegrepen en naar Cuba teruggestuurd. Daar wachtte hij ruim drie jaar op berechting.

CASTRO heeft het proces nu laten plaats vinden alhoewel het duidelijk was dat hiermee oude wonden zouden worden heropend. Het heulen der P.S.P. met BATISTA werd weer eens voor het voetlicht gebracht, maar CASTRO greep in om te stellen, dat hij de politieke tint die het proces had gekregen betreunde. Hij had kritiek op CHAUMONT en op het blad "Revolución", dat het standpunt van CHAUMONT had verdedigd. De politieke "meningsverschillen" zo zei CASTRO, hadden "in hun eigen verband" dus "door de leiding van de Verenigde Partij van de Cubaanse Revolutie" moeten worden behandeld. Toch liet CASTRO er zich niet van weerhouden om in zijn rede bij het heropende proces de communist Joaquin ORDOQUI, wiens echtgenote Edith GARCIA BUCHACA, van het verraad van RODRIGUEZ op de hoogte was, te kritiseren omdat ORDOQUI had getracht president DORTICOS tot gratie ten behoeve van RODRIGUEZ te bewegen. ORDOQUI is onder-minister van de strijdkrachten en tegen het einde van de maand liepen er geruchten als zou hij zijn gearresteerd.

Het is zeer wel mogelijk dat CASTRO weer een zuiveringsactie entameert waarbij hij niettemin de rol van vredestichter weet te spelen.

De weigering van "Che" GUEVARA op een persconferentie in Geneve om zich uit te laten over Cuba's houding in het ideologisch conflict tussen de Soviet Unie en de Volksrepubliek was weer aanleiding tot een groot aantal speculaties. Nog slechts enkele maanden geleden schaarde CASTRO zich achter KROESJTCHEW in ruil voor wat nadere economische steun. Men krijgt de indruk dat de Cubanen steeds meer munt trachten te slaan uit hun ideologie. Het is in dit verband nuttig om in gedachten te houden hoe elke "pronunciamento" van ambitieuze legerofficieren in andere Latijns Amerikaanse landen gepaard gaat met vroom commentaar over de democratie. CASTRO heeft naar het schijnt slechts de democratie als betaalmiddel doen vervangen door KROESJTCHEW's interpretatie van het Marxisme-Leninisme.

GUEVARA erkende afgelopen maand overigens dat de Cubaanse economie geheel in elkaar zou storten indien de Soviet Unie niet in alles bij-sprong. Hoe groter Cuba's succes is bij het aanknopen van handelsbetrekkingen met West Europa, hoe meer de druk op de Soviet Unie kan worden verlicht. Het is met deze reële mogelijkheid voor ogen dat de Amerikaanse Senator FULBRIGHT een wijziging in de Amerikaanse politiek jegens Cuba bepleitte.

VENEZUELA

Hozeer BETANCOURT ook hierop heeft aangedrongen, het is niet tot een voortzetting van de regeringscoalitie AD/COPEI gekomen. In het congres steunt LEONI op Ad, URD, FDP (LARRAZABAL) en FND (Uslar PIETRI). Met de kleinere partijen PSV (Socialisten) en MENI (onafhankelijken, die bij de verkiezingen LARRAZABAL steunden), is COPEI in de oppositie gegaan. De COPEI oppositie is een gequalificeerde. Er zullen genoeg punten zijn waarop LEONI steun van COPEI mag verwachten.

Alhoewel de F.A.L.N. zich sedert de verkiezingen van 1 december 1963 betrekkelijk weinig heeft geroerd, moet worden aangenomen dat haar terroristisch potentieel niet verminderd is. Incidentele guerilla-activiteiten in het binnenland duren voort, maar in de steden is de laatste tijd weinig geschied. Vernomen werd dat er in de links-extremistische kringen onenigheid heeft geheerst over de te volgen tactiek onder de nieuwe regering. Velen meenden dat het mislukken van de eerste opzet der terreur een aanduiding was dat de legale weg weer moest worden gevolgd. De F.A.L.N. zelf, waarin naast ideologische instelling ook veel ongekunsteld banditisme ver-

- 7 -

tegenwoordigd is, was overwegend geneigd tot een voortzetting van de terreur. De keuze schijnt dan ook hierop te zijn gevallen, zodat een hernieuwing van de terroristische activiteiten tegemoet gezien kan worden.

Opmerkelijk was de aandacht die LEONI in zijn inaugurale rede besteedde aan het grensgeschil met Brits Guyana. Eerder in de maand had de felle afwijzende reactie van JAGAN aan BETANCOURT's Minister van Buitenlandse Zaken, Marcos FALCON BRICENO, een formele uiteenzetting van VENEZUELA's standpunt ontlokt. FALCON BRICENO bepleitte in een brief aan de Britse Ambassadeur de gerechtvaardigheid van de Venezolaanse aanspraken en gaf te kennen dat zijn regering optrad "tegenoverkomende aan de eisen die de nationale publieke opinie haar stelde".

Het is zeer wel mogelijk dat de Venezolaanse regering, gesterkt door de komende liquidatie van de Britse zeggingschap over en identificatie met Brits Guyana, een hetze wenst te ontketenen, die niet zal nalaten intern ten aanzien van de nationale eenheid een nuttig effect te ressembleren.

De ontwikkelingen in dit dispuut zullen door de Nederlandse Antillen met belangstelling moeten worden gevolgd.

VAKBONDSWEZEN

De C.L.A.S.C., het Latijnsamerikaans Verbond van Christelijk Georganiseerden, hield van 9 tot 13 maart te Rio de Janeiro een congres dat voor de Nederlandse Antillen van grote betekenis zal kunnen blijken te zijn geweest.

Het congres werd bijgewoond door Edgar Emanuel (Eddy) MADURO, C.L.A.S.C. vertegenwoordiger in de Nederlandse Antillen. Op diens voorstel werd besloten over te gaan tot de oprichting van een Caraïbische Federatie in de C.L.A.S.C., die zich zou uitstrekken over de Franse, Engelse en Nederlandse gebieden alsmede Puerto Rico. Hierin zou men een pendant kunnen zien van de C.A.D.O.R.I.T., de "Caribbean Area Division" van de Organización Regional Interamericana de Trabajadores. Ook het besluit om over te gaan tot de oprichting van petroleumwerkers- en havenarbeidersfederaties, etc. duidt op een uitbouw van de C.L.A.S.C.-organisatie, waartoe de recente groei van dit internationale verbond aanleiding is. Tot nu toe had de C.L.A.S.C. niet de noodzaak gevoeld van de vorming van bedrijfsinternationales.

De betekenis voor de Nederlandse Antillen van de groeiende invloed van de C.L.A.S.C. ligt besloten in de rol die door twee Antillianen in deze internationale organisatie wordt gespeeld. Het zijn de reeds genoemde E.E. MADURO en de Curacaose vakbondleider Romano TSCHUMIE. Van de beiden bekleedt TSCHUMIE de hoogste positie. Het congres benoemde hem tot Secretaris voor Latijns Amerika, terwijl MADURO hem zal opvolgen als adjunct-secretaris voor het Caraïbische gebied.

Er is vaak sprake geweest van communistische infiltratie van de C.L.A.S.C. In het maandrapport van februari noemden wij de concurrentie tussen C.L.A.S.C. en O.R.I.T., die ten dele aan de "mantel"-reputatie van de C.L.A.S.C. ten grondslag ligt. De incriminering door O.R.I.T. moet met een dosis zout worden genomen, maar dat C.L.A.S.C. door haar felle anti-Amerikaanse houding een aantal dubieuze figuren de gelegenheid heeft gegeven zich met haar te identificeren is wel duidelijk. Van land tot land varieert het niveau der C.L.A.S.C.-leiders en hun verknochtheid aan

- 8 -

de Christelijk democratische principes sterk.

Zo is het bekend dat de Venezolaanse Christelijk democratische partij, COPEI, de C.L.A.S.C. niet volledig als haar vakbondspartner wilden aanvaarden mede op grond van een zekere reserve ten opzichte van de Venezolaanse leider, Emilio MASPERO. In de Nederlandse Antillen is MASPERO bekend door zijn pogingen om I.O.W.U.A. over te halen zich bij de C.L.A.S.C. aan te sluiten. Op het laatste congres werd MASPERO benoemd tot secretaris-generaal. Hij zal Caracas verlaten en een standplaats krijgen in Santiago de Chile. Het was nog niet bekend of TSCHUMIE zich eveneens in Santiago de Chile dan wel in Ecuador zou vestigen. Onder de havenwerkers in Ecuador heeft TSCHUMIE een grote aanhang. Kort geleden trad hij met de Ecuadoriaanse Dra. Rosaria BALDEON in het huwelijk.

Terugkomend op het congres te Rio de Janeiro, van belang was nog het besluit om in Suriname of de Nederlandse Antillen een opleidingsinstituut voor vakbondsleiders te vestigen.